

til at skaffe sig Vaabendygtighed, førend man indtræder i Hæren. Jeg kan ikke Andet end mene, at den demokratiske Aand, som i hiint System har seet en Fare for Righeden, ikke er nogen god Aand, og at det mere er Misundelse end Righedsfølelse, som derved gjør sig gjældende, samt Frygt for, at det skulde komme til at gaae ud over Almuen, en Frygt, som jeg dog anseer for aldeles ubegrundet, idet Almuen har bedre Forudsætninger for at blive gode Soldater end de forfinede og forkælede Hovedstads og Kjøbstadsbønder. — Hvad Capitlet om de militaire Arbeideres Indkaldelse og Uddannelse angaaer, da er jeg fuldstændigt enig med den høitærede Minister i, at det er et mærkværdigt Capitel, som ikke er til nogen Bryd for Lovforslaget, og at det er en urimelig Dødselighed at ville give 50,000 Rd. ud for militaire Arbeideres Indøvelse, naar det ikke behøves. Det er den samme Aand, der har mobsat sig Flinthedsystemet, Frygten for, at de Dannede skulde blive satte i de militaire Arbeideres Klasse, der har bevirket, at dette Capitel er blevet sat ind i Lovforslaget. Jeg troer imidlertid, at dette just er et af de Punkter, hvor en Forandring ikke blot kunde være heldig, men ogsaa temmelig let at gennemføre. — Med Hensyn til Hærens Officerer skal jeg gjøre den forresten i dette Dieblik ganske orkesløse Bemærkning, at jeg ikke synes om den overordentlige Stads, hvormed de nu ere blevne udstyrede i Henseende til Navne, og om den forfærdelige Mængde Generaler, som vi efter Folkethingets Forslag ville faae. Jeg vilde ansee det for meget fundere, om man var bleven staaende ved mindre store Titler. Det vilde volde færre Vanskeligheder i Krigstid, om man kun havde faa eller næsten slet ingen Generaler; man kunde da imellem Obersterne vælge, hvem af dem man vilde, til Overgeneral eller endogsaa gaae dybere ned. Derved er der jo imidlertid ikke nu Noget at gjøre. — Med Hensyn til Generalstaben havde jeg haabet, at man vilde have forenet den i Stikkelse af et topographisk Corps med Ingenieurcorpsset, og jeg kan ikke nægte, at jeg synes, at den Besætning af Officerer, som Ingenieurcorpsset har faaet, under de nuværende Forhold omtrent maatte kunne strække til for begge de to Corps; men

det er jo muligt, at jeg i et saa specielt Punkt kan tage feil.

Jeg kommer dernæst til Hærens Underviisningsanstalter, og jeg kan da med Hensyn til dem ikke være enig med den ærede første Taler (Magius) i at søle nogen synderlig Tilfredsstillelse ved at see en Elevskole oprettet. Jeg kan være ganske enig med ham i, at det er godt, at Ungdommen tidligt øves i Vaaben, men jeg vilde have fundet det mere rigtigt, om man indførte Vaabøvelser ved alle de offentlige Skoler, hvorved det kunde lade sig gjøre, og derimod ikke oprettede specielle Skoler, hvori Eleverne skulde opdrages til vorbende Befalingsmænd for Hæren. Jeg paastaar, at man ikke kan bedømme, om en 14aarig Dreng er stiftet til at blive en duelig Befalingsmand, hvorimod Dommen over en 18 eller 20aarig Mand er langt sikkrere i saa Henseende, og jeg finder det urimeligt, at vi, som have saa faa Værekrafter, sprede disse til en utallig Mængde Underviisningsanstalter og meddele de samme Ting i forskjellige Skoler med forskjellig Bestemmelse. Jeg troer ikke, at Elevskolen er heldig, og jeg maa derfor ønske, at den ved den senere Revision af den nye Lov maa blive nedlagt. — Med Hensyn til Officeersskolen kan jeg ikke nægte, at Lovforslaget har vundet ved Behandlingen i Folkethinget, og der er fra mit Standpunkt Intet at indvende imod den yngste Klasse, hvis Formaal det er at udvikle Secondlieutenanter. Derimod har jeg større Tvivl med Hensyn til den næst yngste Klasse, der skal meddele de Kundskaber, der behøves som Grundlag for Underviisningen i næstældste Klasse. Det hedder sig vel, at denne Klasse skal oprettes i Righedens Interesse. Den skal gjøre det muligt for de Reservelieutenanter, som vi jo nu kalde dem, der ikke tidligere have erhvervet sig tilstrækkelige Forundskaber, at gaae frem til at blive faste Officerer. Men jeg frygter meget for, at man vil gjøre Forandringerne for Optagelsen i den næstældste Klasse saa strenge, at en stor Mængde af Secondlieutenanterne ikke i eet Aar ville kunne erhverve sig Kundskaber nok til at fyldestgjøre disse Fordringer. Man har jo tidligere ved den nuværende militaire Højskole ladet Eleverne underkaste sig en overordentligt haard Prøve for Optagelsen og ved